

Romina och Julius som musikteater

– Shakespeare han är ju inte jättefeminist direkt / Linn Heiel Ekeborg, regissör

Till sommaren ska musik- och teaterföreningen Vågspel på Orust sätta upp *Romina och Julius*. Låter det bekant? Linn Heiel Ekeborg som regisserar uppsättningen har även skrivit/bearbetat manus, där hon har bytt kön på karaktärerna i pjäsen. Kanske känner du igen dramat mer under namnet *Romeo och Julia*?

LINN MENAR ATT IDÉN till föreställningen växte fram under viss påverkan från hennes föräldrar.

– Pappa drar med mig på teater och jag har nästan inte sett något annat än Shakespeare, och min mamma är genuspedagog, vilket gjort att jag blivit intresserad av genus. Shakespeare, han är ju inte jättefeminist direkt. Jag har läst om andra som bytt kön på roller. I föreningen är vi nästan inga killar; de flesta som spelar amatörteater i dag är ju tjejer. Varför ska tjejer spela killar, då kan man ju lika gärna ändra på det?

Och så blev det. *Romina och Julius* består av 15 kvinnoroller och tre mansroller. Amman har i denna version blivit en barnpojke. Linn menar att det idag är vanligt idag att man har barnflicka, och om man byter kön på en sådan person blir det barnpojke.

Linn vill gärna se sin pjäs som tidlös. Språket är visserligen modernt och den musik som är med i föreställningen är nutida. Men det finns kvar gamla kända Shakespearcitat, och nymodigheter som mobiltelefoner finns inte med. Kvinnorna i pjäsen använder knivar, inga pistoler.

PRECIS SOM I ROMEO OCH JULIA är handlingen förlagd till Verona. Linn funderade på om hennes version skulle utspela sig på Orust, men hon tyckte att det då skulle förta det hon vill lägga fokus på i föreställningen – nämligen genusaspekten.

– Vi i Sverige tycker att vi lever i ett av världens mest jämställda länder,

Linn Heiel Ekeborg. Foto: Privat

och att vi därför inte behöver tänka på jämställdhet. Men det är ju inte så. När en tjej betar sig som en kille, exempelvis är högljudd och skriker, då ses det som fel. Om en kille betar sig som en tjej, då är det också fel. När man pratar om jämställdhet i Sverige, så blir det lätt bara tal om att kvinnor och män ska ha samma lön. Men jämställdhetsfrågan är ju inte löst med det.

VAD HAR DÅ LINN FÅTT SYN PÅ när hon arbetat om pjäsen? I originalmanus heter Romeos bästa kompis

Mercutio, men här får Rominas vän namnet Mercedes. I kvinnlig gestalt upplever Linn att det blir provocerande. Får tjejer bete sig på detta sätt?

– Mercedes går lite över gränsen ibland. Hon svär, är grov och lite vulgär. Jag tror att folk kan bli väldigt provocerade av det. Folk blir inte lika upprörda när Mercutio (Romeos manlige vän i originalmanus) säger de vulgära sakerna.

LINN BERÄTTAR ATT HON FAKTISKT inte ändrat så mycket i manus när det gäller svordomar och sex, utan menar att det i denna version blir provocerande för att texten/replikerna nu ska framföras av tjejer. Hon lyfter fram ett exempel som blir lustigt när rollerna byter kön. I början av pjäsen är Romina kär i en pojke som heter Rosario (i originalversion Rosalind) och Romina är inte helt nöjd med Rosario för han "vill inte göra sina manliga plikt".

– Romina säger inte mer vulgära saker än Romeo i originalversion. När vi repade denna scen upplevde vi det som att Romina var sexgalen, att hon är mer sugen på sex än vad Romeo är. Detta (att vara sexgalen) skulle man nog inte tänkt på om det var en kille (som spelade rollen). Och ändå är Romina den minst vulgära i sitt kompisgäng.

Linn Heiel Ekeborg, Jennifer Andersson (Romina) och Christina Luhr (Bendicte). Foto: Alex Reuter

LINN MENAR OCKSÅ ATT DET BLIR lustigt och annorlunda när Julius är den som är oskuld och Romina den som är mer erfaren då det gäller sex.

– Det finns en oskriven regel i vårt samhälle att killen ska ta hand om tjejen. Tjejen ska vara hjälplös. Här är det tjejerna som härjar runt på kvällarna. Julius har mer tider att passa och får inte vara ute. Barnpojken ser till att han går och lägger sig.

Linn säger först att föreställningen vänder sig främst till unga och upp till 30-årsåldern, men ändrar sig sedan och tycker att alla bör se den.

DET BLIR PREMIÄR PÅ *Romina och Julius* den 14 juli, och föreningen Vågspel kommer att ge 10 föreställningar. Detta är föreningens tredje större uppsättning. De har tidigare satt upp föreställningen *Nu tändas*

Rebecca Kaneld som Mercedes och Jennifer Andersson. som Romina. Foto: Linn Heiel Ekeborg

åter *ljusen* samt en julshow. Vågspel startade som ett EU-projekt hösten 2006 och står nu på egna ben som en ideell förening. Den har cirka 50 medlemmar i åldrarna 7 till 78 år. En övervägande del är ungdomar med stort musikintresse, och det har lett

till att produktionerna innehåller både musik och teater. Även i denna föreställning blandas musik och teater. Andreas Eliasson, som också spelar Julius barnpojke, är musikan-svarig. Katarina Viberg, en av Vågspels grundare, står för scenografin tillsammans med Julia Fjällman, som också spelar Laura (i originalversion Broder Laurence).

Nu återstår det att se vad uppsättningen av *Romina och Julius* får för reaktioner. Hur kommer den att mottagas av publiken? Linn hoppas att åskådarna ska få upp ögonen för hur normerna ser ut i dagens samhälle när det gäller tjejer och killar.

Linn inser när de repar att könsbyte på rollerna kan göra allt lite märkligt och konstigt, men hon konstaterar:

– Det är ju samma sak fast tvärtom.

Intervju: Hanna Håkanson

Jomeo och Rulia - en dansföreställning

Blauba är en scenkonstgrupp som satt upp dansföreställningen *Julio och Rulia* på Arbisteatern i Norrköping. Konstnärlig ledare för gruppen är Sofia Harryson och hon berättar om uppsättningen:

– Vi har arbetat med teman som grupp, kärlek och död från Shakespeares *Romeo och Julia*. Ensemblen består av tolv dansare, men de enda rollerna som man tydligt kan läsa är Jomeo och Rulia. De andra är lite mer diffusa. Den enda text som förekommer är prologen, där historien presenteras, (Two households, both alike in dignity ...).

SOFIA HARRYSON TYCKER ATT MAN kan följa historien väl, som i Julios och Rulias möten, och i konflikter mellan de två släkterna.

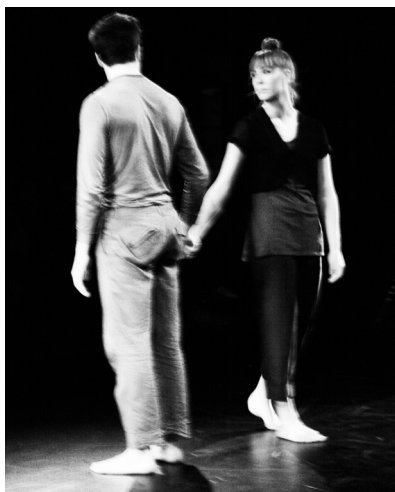
– Även om man inte kan urskilja alla enskilda roller, så står kroppsspråket i fokus, och man förstår på så sätt vad som händer. Titeln *Jomeo och Rulia* gör att man från början vet vad det handlar om, och kan hänga med rätt bra. De flesta känner till storyn rent allmänt, och kan man pjäsen väl, så är det lätt att läsa in mycket mer.

Sofia Harryson tycker att de enda riktigt tydliga karaktärerna är Jomeo

James D'arcy och Clara Bankefors. Foto: S. Harryson

och Rulia, men hon berättar att man i gruppen haft diskussioner om vilka de skulle kunna vara, vilka roller de skulle kunna ha, och till och med vilket kön.

James D'Arcy (Jomeo) Anna Axiotis (Rulia). Foto: S. Harryson

– Vi bestämde oss till slut för att de i alla fall skulle vara en tjej och en kille, men i övrigt kan publiken läsa in vad de vill och skapa sig en egen bild. Vi vill hellre ställa frågor än att komma med svar.

Intervju: Roland Heiel

SARA SCHÜLDT SKREV I FOLKBLADET att ”den charmerande valpaktige Jomeo, James D’Arcy, är tidlös, medan Blauba gör Rulia, Anna Axiotis, till en bekräftelseörstörande bloggande tonåring som vill höras och synas.

MAJA TORESAND SATT I PUBLIKEN och hon var imponerad. Hon skriver bland annat så här i sin blogg:

– Föreställningen var fantastisk. Så himla mycket känsla ... Och Rulias (alltså, namnet är verkligen hjärngym-pa) skrik när Jomeo dött. Det var hjärtskärande. Alltså ..jag kan inte beskriva dansen så bra som jag vill. Det var bara så fruktansvärt kraftfullt. Ljuset, musiken, lätena, dansen – det var en underbar föreställning. Som en känslö-berg-och-dalbana. Min kompis Hedvig sa att jag satt och nästan hyperventilerade, haha ...jag märkte det inte, men jag skakade.